



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

תובעים עו"ד עידו שיפוני
בעצמו

נגד

נתבעים 1.נטלי רפפורט
2.עו"ד אסי חמו
3.ניסים אסייג
4.ניסים אסייג התחדשות ובניין בע"מ
נתבעת 1 ע"י ב"כ עו"ד גיל בר-זהר
נתבעים 2 – 4 ע"י ב"כ עו"ד נשיץ ברנדס ושות', עורכי דין

פסק דין

1 לפני תביעה בגין לשון הרע, על סך של 100,000 ₪.

א. העובדות הצריכות לעניין ועיקר טענות הצדדים

1. התובע, עורך דין במקצועו, טוען כי הנתבעים הוציאו אודותיו לשון הרע, כמשמעה חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), במספר פרסומים. לטענתו, המניע לפרסומים היה חששם של הנתבעים כי הייעוץ המשפטי אותו התובע החל לספק לדיירי שכונה בבת-ים ביחס לפרויקט "פינוי-בינוי", יוביל את לקוחותיו למסקנה שהנתבעים מוליכים אותם שולל בניסיון להחתים אותם על הסכם המפקיר את זכויותיהם.

2. הנתבעת 1 (להלן: "נטלי") היא יו"ר נציגות הדיירים ומי שנטען לגביה כי הייתה ממונה מטעם הנתבעים 3 – 4 על החתמת הדיירים על הסכם בפרויקט "פינוי בינוי" בבת-ים.

3. הנתבע 2 (להלן: "עו"ד חמו") שימש כיועץ המשפטי של הנתבעת 4.

4. הנתבע 3 (להלן: "ניסים") הוא מבעלי הנתבעת 4 והדירקטור היחיד בה.

5. הנתבעת 4 היא חברה בע"מ שעיסוקה בהתחדשות עירונית (להלן: "החברה").



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

טענות התובע

- 1
- 2 6. לטענת התובע, ביום 18.06.2012 יצר איתו קשר מר שמואל מזרחי (להלן: "שמואל"), חבר
- 3 בנציגות שכונת "רמת הנשיא" בבת-ים, וביקש ממנו לתת חוות דעתו ביחס להסכם "פינוי-
- 4 בינוי" שהוצע על ידי הנתבעים 3 – 4 (להלן: "היזם"). פנייתו של שמואל אל התובע נעשתה
- 5 לאחר שבקרב חלק מהדיירים התעוררו חשדות כי מדובר בהסכם המוטה לטובת היזם באופן
- 6 שאינו מבטיח את זכויותיהם ואינו מספק להם בטוחות ברמה המינימאלית הנהוגה, כשברקע
- 7 פעלה נטלי אשר ניסתה להפעיל לחצים כאלו ואחרים על מנת שההסכם יחתם.
- 8
- 9 7. התובע בדק את ההסכם ומסקנתו הייתה שיש יסוד לחששות של ציבור המתנגדים להסכם וכי
- 10 מדובר בהסכם "שניתן להגדירו כשערורייה". התובע התבקש להופיע בפני מתנגדים נוספים
- 11 לפרויקט, על-מנת שיפרוס בפניהם את חוות דעתו. בשלב זה החלו הנתבעים, יחד עם צוות
- 12 משרד עורכי הדין שאמור היה לעמוד על זכויות הדיירים, במסכת הכפשות כנגד התובע, וכן
- 13 בפניות אישיות לתובע על מנת להניא אותו מלהיות לבא-כוחם של הדיירים.
- 14
- 15 8. ביום 04.07.2012 העביר עו"ד חמו לנטלי דואר אלקטרוני ובו קישור לאתר האינטרפול, שם
- 16 הוצגה כרזה (ללן: "הכרזה") בה תואר התובע כעבריין נמלט המבוקש בעיר גומל שבמדינת
- 17 בלארוס, בשל חשדות לעבירות מין, זיוף ומרמה וכן בשל חשדות לעבירות כנגד הגוף והנפש.
- 18 נטען כי עו"ד חמו לא טרח לפנות לתובע או למשטרת ישראל או ללשכת עורכי הדין על מנת
- 19 לבחון את העניין אלא בחר להעביר את הדואר האלקטרוני לנטלי, במטרה לעשות בו שימוש
- 20 מכפיש ופוגעני. נטען כי בדיקה של הנתונים הייתה מעלה תמונה שונה מהרושם הראשוני
- 21 המתקבל מהכרזה, אך דבר זה לא נעשה. נטלי העבירה את הדואר האלקטרוני לשמואל, שעמד
- 22 בראש המתנגדים לפרויקט, ודרשה ממנו טלפונית להעביר לתובע מסר כי במידה ולא יחזור בו
- 23 מכוונתו לייצג את הדיירים, תודבק על ידה הכרזה שפורסמה באתר האינטרפול על כל דלת
- 24 בשכונה. משהתובע סרב לחזור בו מכוונתו לייצג את הדיירים, החלה נטלי להפיץ את הדואר
- 25 האלקטרוני לדיירי השכונה באופן המוני.
- 26
- 27 9. בנוסף, בשיחה טלפונית שניהלה נטלי עם מספר חברי נציגות ודיירים אחרים, כינתה נטלי את
- 28 התובע "פושע, אנס, קרימינל, סוחר סמים, סוחר בנשים למטרת זנות", וכן איימה על הדיירים
- 29 כי במידה וייפו את כוחו של התובע לפעול בשמם, יסבך אותם הדבר כשותפים באותן עבירות.
- 30 נטען כי לו היו הנתבעים טורחים לבדוק את העניין, היו מגלים כי מדובר בפרסום נטול בסיס,
- 31 שנבדק נוכח פניות התובע עצמו למשטרת ישראל וללשכת עורכי הדין, וכי הן המשטרה והן
- 32 לשכת עורכי הדין, הגיעו למסקנה כי אין בפרסום משום הטלת דופי או קלון כלשהו בתובע.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

10. התובע אינו מבקש ע"י האינטרפול אלא ע"י משטרת בלארוס, העושה שימוש באתר האינטרפול כמעין "לוח מודעות", ומבלי שלאינטרפול עצמו יש סמכות להתערב בתוכן הפרסומים.

11. נטלי פעלה להכפשתו של התובע וליצירת מצג שווא כאילו עסקין בפושע מסוכן הנמלט מרשויות החוק מבלי שטרח לבדוק זאת. לטענת התובע, נטלי אינה יכולה לטעון כי הפרסום נעשה באתר אליו הפנתה את מכותביה, נוכח הפרשנות שהיא נתנה טלפונית ובכתב, תוך הצגתו של התובע באופן האמור ומבלי שטרח לסייג את דבריה.

12. פעולותיה של נטלי נבעו מרצונה "להוציא את התובע מהמשחק" על-מנת שיקל עליה ועל שאר הנתבעים להמשיך להונות את דיירי השכונה. במעשיה האמורים ניסתה נטלי לפגוע בשמו הטוב כאדם וכעו"ד, במזיד, וכשהיא נמנעת מלבדוק תחילה את העובדות לאשורן.

13. אחריותו של עו"ד חמו נובעת מהעובדה שלא טרח לבדוק את המידע בטרם העבירו לנטלי, אלא העביר אותו באופן מידי, על מנת שזו תעשה בו שימוש פסול כפי שעשתה בפועל. כמו כן לעו"ד חמו, כעורך דין במקצועו, חובות נוספים על אלה הקבועים בדין כלפי מי שאינו עו"ד, ובמיוחד ביחס לשמו הטוב של עו"ד עמית.

14. ביחס לאחריותם של הנתבעים 3 – 4, נטען כי ניסים הוא המביא והמוציא בנתבעת 4 ועל פיו יישק דבר, ומשכך יש לראות בו כמי שנתן את ההוראות להכפיש את שמו של התובע וכמי שנתן הוראות לעשות שימוש פוגעני בכרזה.

15. ביחס לשיעור הנזק, טוען התובע כי נוכח סמיכות הזמנים לא ניתן להעריך את הנזק שנגרם לו ועל כן הועמד הסכום הנתבע על מלוא הפיצוי הסטטוטורי הקבוע בחוק. ככל שבעתיד יתגבשו נזקים מוכחים, לרבות, אובדן הכנסה שהיה צפוי לתובע כבא-כוחם של הדיירים, בסכום המוערך על ידו בכ- 2 מיליון ₪, שומר התובע על זכותו לתקן את כתב התביעה בהתאם.

טענות הנתבעים

16. נטען כי בשלהי שנת 2010 פנתה נטלי לבעלי הזכויות במתחם על מנת לנסות ולקדם פרויקט התחדשות עירונית. במסגרת פניה זו ביקשה נטלי להציג בפני בעלי הזכויות במתחם מתווה להתקשרות עם היזם, חב' צבי צרפתי ושות', חברה לבנין ולקבלנות בע"מ. ביום 05.01.2011 נערך כנס בו הוצגה בפני בעלי הזכויות במתחם האפשרות לקדם את הפרויקט, והנוכחים התבקשו להציע משרדי עורכי דין לצורך מתן ליווי משפטי לפרויקט. כחלק מהבדיקה אותה



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

ערכה נטלי, נערכו פגישות עם מספר משרדי עורכי דין, כשחלק ממערך השיקולים היה שנות הוותק של המשרדים, ניסיונם בליווי עסקאות מקרקעין מסוג פינוי בינוי ותמ"א 38, מספר עורכי הדין המועסקים וקיומם של עורכי דין דוברי השפה הרוסית. בסוף תהליך הבדיקה, המליצה נטלי לבעלי הזכויות כי משרד עו"ד שמעון רייסמן ושות' ילווה את הפרויקט, בין היתר, נוכח העובדה שמשרד זה ענה על כלל הקריטריונים כמפורט לעיל ולאור ההמלצות הרבות שקיבל מבעלי דירות ויזמים של פרויקטים במתחמים אחרים.

17. ביום 23.03.2011 נערכה אסיפה כללית של בעלי הזכויות במתחם בה נכחו 95 מתוך 168 בעלי הזכויות ובמסגרתה נתקבלו מספר החלטות, ביניהן: הסכמה עקרונית לביצוע עסקת פינוי בינוי; מינוי 14 חברי נציגות; בחירת משרדו של עו"ד רייסמן לליווי הפרויקט וייצוג בעלי הזכויות במתחם במשא ומתן עם היזם; ניהול משא ומתן עם חב' צרפתי לשם ביצוע הפרויקט.

18. בשלהי שנת 2011 הוחלט להפסיק את ניהול המו"מ והנציגות החלה לפעול לאיתורו של יזם אחר לשם ביצוע הפרויקט. חברי הנציגות פנו לקבוצות שונות שעוסקות בתחום הפינוי ובינוי והוחלט להתקדם עם ארבע קבוצות. בסופו של תהליך זה הוחלט על ניהול מו"מ עם החברה. החברה יוצגה ע"י עו"ד עמיר רייסמן ממשרד רייסמן שנבחר ע"י בעלי הזכויות במתחם. הוסכם שנטלי תייצג את בעלי הזכויות במתחם ותפעל להחתמתם על נוסח ההסכם שיגובש ע"י עו"ד שמונו מטעם הצדדים בתמורה לשכר מוסכם.

19. כשגובש נוסח ההסכם הסופי, הוא אושר ע"י נציגות הדיירים, וכן ניתן אישורו של עו"ד רייסמן כי בעלי הזכויות במתחם רשאים לחתום על ההסכם. בתוך כך התקיימו 5 כינוסים עם בעלי הזכויות בהשתתפות עו"ד ממשרד עו"ד רייסמן, היזם, עו"ד חמו ונטלי, ובמסגרתם הוצג מתווה ההסכם וכן ניתנה האפשרות לבעלי הזכויות להעיר הערות ולשאול שאלות. נכון למועד הגשת כתב ההגנה, חתמו על ההסכם בעלי זכויות של 101 דירות מתוך 168 דירות במתחם.

20. במהלך חודש יוני 2012 שלחה נטלי מכתב לבעלי הזכויות במתחם ביחס לסדר בחירת הדירות בבניינים שיבנו ע"י היזם. בדיעבד התברר כי בעקבות המכתב פנה שמואל, בנם של בעלי הזכויות במתחם ומי שמונה לכהן כחבר נציגות, אל בעלי זכויות במתחם והציע לכנס אסיפה בה עו"ד מטעמו יחוה את דעתו על הכשלים הרבים שנפלו בהסכם, לטענתו.

21. ביום 27.06.2012 התקיימה פגישה בנוכחות חלק מבעלי הזכויות, אליה הגיע גם התובע אשר הסביר לנוכחים כי לשיטתו מדובר בהסכם מקפח הפוגע באינטרסים שלהם, בין היתר, נוכח העובדה שאינו כולל בטוחות נדרשות. התובע הטיח בנתבעים האשמות המשוללות כל יסוד, שיש



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-12106 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

בהן כדי להטיל בנתבעים כתם חמור, והפציר בנוכחים לא לחתום על ההסכם ובמידה וחתמו, הרי שיש, לטעמו, אפשרות לפעול לביטולו, ועומדת להם האפשרות כי הוא ייצג את הנוכחים במו"מ מול יזם אחר.

22. נטען כי נטלי ובעלי זכויות נוספים עדכנו את עו"ד רייסמן ועו"ד חמו בדברים שנמסרו להם ע"י התובע במהלך הכנס, וכן עדכנו את עו"ד חמו בכך שחלק מבעלי הזכויות חתמו או מתעתדים לחתום על יפוי כוח המייפיים את כוחו של התובע לייצגם ולבצע בשמם פעולות מסוימות ביחס לפרויקט. נטלי ביקשה משמואל לדאוג לקבל מהתובע התייחסות מפורטת בכתב ביחס להסכם שגובש בין הדיירים לחברה. ביום 28.06.2012 שלח עו"ד חמו מכתב לתובע בו ביקש ממנו לחדול ממעשיו, שיש בהם משום גרם הפרת חוזה, גרימת נזקים לחברה ואף פרסום לשון הרע ופגיעה בשמה הטוב של החברה, מתוך ניסיון לעשות עושר ולא במשפט. לטענת הנתבעים, ובניגוד לעמדת התובע, אין מדובר במכתב איומים אלא במכתב משפטי סטנדרטי הדורש מהתובע לחדול מפעולותיו המהוות, בין היתר, גרם הפרת חוזה. התובע השיב למכתבו של עו"ד חמו עוד באותו יום, מבלי שהפנה לכשלים החוזיים שנטענו על ידו.

23. הנתבעים עומדים על כך שבשום שלב לא הוצג בפניהם או מי מטעמם או בפני עו"ד מטעם בעלי הזכויות במתחם או בפני בעלי הזכויות עצמם, חו"ד או מסמך מטעמו של התובע, המרכז את עמדתו ביחס להסכם שגובש, על אף שהתבקש לעשות כן ע"י משרד עו"ד רייסמן וחרף פניותיה של נטלי לשמואל בעניין זה.

24. ביום 04.07.2012 נתקל עו"ד חמו באקראי ב"כרזת מבוקש" שפורסמה ע"י האינטרפול, בה צוין כי אדם בשם עידו שיפוני מבוקש ע"י משטרת בלארוס בגין עבירות שונות וביניהן: פגיעות בגוף האדם ובראיותו, עבירות מין, זיוף והונאה. כמו כן, בכרזה התבקש הציבור המחזיק במידע הנוגע למבוקש, ליצור קשר עם המשטרה או עם המזכירות הכללית של האינטרפול. עו"ד חמו מעולם לא פגש ולא שוחח עם התובע, וכל שעשה היה למלא את החובה המוטלת עליו, העברת הכרזה לידיעתה של נטלי באמצעות משלוח הקישור לדף האינטרנט בדואר האלקטרוני שכותרתו "Wanted Persons/ Internet/ Home – INTERPOL" בציינו: **"ראי להלן הלינק המצ"ב לגבי אדם בשם עידו שיפוני. אין לי מושג אם זה אכן אותו אדם שסיפרת לי עליו, לידיעתך בכל מקרה"**. בהקשר זה מציינים הנתבעים כי עו"ד חמו העביר לנטלי אך ורק את הקישור, כמו שהוא, ללא מתן פרשנות על תוכן הכרזה עצמה תוך שהוא מוסיף ומציין כי **"אין לי מושג אם זה אכן אותו אדם שסיפרת לי עליו..."**.

25. עו"ד חמו אינו "יוצר ההודעה" או "המפרסם הראשוני" שלה וכל שעשה הוא להעביר את הכרזה כפי שפורסמה עוד קודם לכן. בנסיבות אלו ברור כי בין העובדות ובין פרסום לשון הרע, כביכול,



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

1 אין ולא כלום. נטען כי עו"ד חמו היה חוטא לתפקידו אם לא היה פועל כפי שפעל ומסתיר את
2 קיומה של הכרזה מבעלי הזכויות. עו"ד רייסמן עדכן את נטלי כי התובע הוסמך כעו"ד בחודש
3 מאי 2012, כחודש בלבד עובר להתרחשויות המתוארות לעיל. אחד הקריטריונים לחיפוש משרד
4 עו"ד שילווה את בעלי הזכויות במתחם היה "משרד עו"ד ותיק" לרבות כזה המתמחה בתחום
5 הנדל"ן ואשר "מעסיק מספר עורכי דין". נטען כי בעלי הזכויות במתחם ידעו על הקריטריונים
6 ועמדו על קיומם כבר בתחילת שנת 2011.

7
8 26. נטלי שנכחה בכנס בהשתתפות התובע, זיהתה את התובע בתמונה המופיעה בכרזה, ופנתה
9 טלפונית באופן מידי לשמואל על מנת לעדכן אותו בדבר קיומה של הכרזה, וביקשה ממנו לעדכן
10 בכך גם את יתר המשתתפים. נטלי הדגישה בפני שמואל כי אם קיימות מחלוקות משפטיות, יש
11 לפתור אותן מול עו"ד מנוסה, אך כך או אחרת, מוטלת עליו אחריות כבדה כמי ש"הביא" את
12 התובע, ובמידה ולא יעדכן את יתר המשתתפים, לא תיוותר בידיה הברירה אלא לעשות כן
13 בעצמה, על מנת שאלו יעדכנו את יתר בעלי הזכויות. בתוך כך הוצע לשמואל לכנס את חברי
14 הנציגות לפגישה על מנת להביא לפתרון הכשלים החוזיים הנטענים על ידו וע"י התובע
15 באמצעות עו"ד ותיק ומנוסה בתחום שכן פרויקט מסוג פינוי בינוי הוא הליך משפט מורכב
16 הדורש כי עו"ד המלווה אותו יהיה בעל מומחיות וניסיון בליווי פרויקטים דומים. שמואל סרב
17 להצעתה של נטלי לעדכן את יתר המשתתפים בכנס ואף ציין כי הוא אינו אחראי על אף אחד.
18 נוכח האמור, פנתה נטלי לחברי הנציגות באמצעות דואר אלקטרוני והפנתה את תשומת ליבם
19 לעצם קיומה של הכרזה באינטרנט, והציעה לעצור את ההתנהלות מולו, לרבות עצירת החתימה
20 על יפויי כוח המייפים את כוחו לפעול בשמם. כמו כן, הודיעה נטלי כי נקבעה פגישה בין חברי
21 הנציגות ובין עורכי הדין מטעם הצדדים לצורך פתרון הסוגיות הבעייתיות לכאורה.

22
23 27. הנתבעים טוענים כי יש לדחות את התביעה מאחר והיא הוגשה ממניעים שאינם כנים ואינם
24 ענייניים. מטרתה של התביעה לגרום לנתבעים לוותר על טיפול ממושך בעסקת מקרקעין
25 מורכבת ובכך לשלול מהם את פירות המאמץ והמשאבים שהושקעו על ידם ולהתעשר שלא כדין
26 על חשבונם. מתקפה זו באה לידי ביטוי בביטויים פוגעניים, אותם מרשה לעצמו התובע להפנות
27 כלפי הנתבעים, תוך הטלת דופי ביורשם ובתפקודם המקצועי. בנוסף, נטען כי כתב התביעה
28 הוגש בהיעדר יריבות בין התובע לנתבעים היות והטענות המועלות ביחס לכרזה מאתר
29 האינטרפול נוגעות למערכת היחסים שבין התובע לאינטרפול, וביניהם בלבד. האינטרפול פרסם
30 את הכרזה באתר המופעל על ידו כבר בשנת 2002 ועל כן הנתבעים אינם מהווים "יוצר ההודעה
31 או "המפרסם הראשוני" שהעלה את הכרזה לרשת האינטרנט. התובע אף הודה שהיה מודע
32 לקיומה של הכרזה מזה זמן רב היות ועודכן לגביה ע"י האינטרפול.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

ב. דיון והכרעה

28. עניינה של התביעה הוא מספר פרסומים שנטען כי נעשו ע"י נטלי ועו"ד חמו, ובמעורבות של ניסים והחברה, ואשר עולים, לטענת התובע, כדי לשון הרע. לטענתו, מסכת האירועים החלה בדואר אלקטרוני שנשלח ע"י עו"ד חמו לנטלי ובו קישור לאתר האינטרפול, שם הוצגה כרזה בה נראה התובע כעבריין נמלט וכמי שמבוקש בחשד לשורה של עבירות וביניהן, עבירות מין, זיוף ומרמה בבלארוס. עם קבלת הדואר האלקטרוני, החליטה נטלי להעבירו למי שעמד בראש המתנגדים להסכם "הפינוי-בינוי" ואיימה כי במידה והתובע לא יחזור בו מכוונתו לייצג את הדיירים, תודבק הכרזה על דלתות הבתים בשכונה. מאחר והתובע לא נענה לדרישה, ממשה נטלי את איומה וביצעה פרסומים נוספים ביחס לתובע, ובשיחות טלפוניות שערכה עם חברי נציגות ועם דיירים אחרים, כינתה נטלי את התובע בשלל כינויים וביניהם, פושע, אנס, קרימינל, סוחר סמים, סוחר בנשים למטרות זנות. התובע טוען כי בהתנהגות זו הכפישה נטלי את שמו של התובע ויצרה מצג לפיו מדובר בפושע מסוכן הנמלט מרשויות החוק, וזאת מבלי שערכה בדיקה בדבר קיומה של תשתית עובדתית להאשמות אלו.

29. עו"ד חמו טוען כי מילא את החובה המוטלת עליו שעה שהעביר את הכרזה לידיעת נטלי, וזאת עשה באמצעות משלוח קישור לדף האינטרנט המלווה במלל המסב את תשומת ליבה של נטלי לאדם המופיע בכרזה ולשמו, כמו כן ציין עו"ד חמו כי אין הוא יודע אם זהו אותו אדם אשר אודותיו סיפרה לו נטלי. הנתבעים מוסיפים וטוענים כי המלל האמור שצורף לקישור נעדר פרשנות ביחס לתוכן הכרזה, ובמהותו מדובר בהסתייגות ביחס לוודאות זהותו של התובע. נטען כי אין מעשים אלה משום פרסום לשון הרע וכן נטען כי אילו פעל עו"ד חמו אחרת, הרי שהיה חוטא לתפקידו. ביחס לנטלי נטען כי פנייתה לחברי הנציגות נעשתה על מנת להביא את הדבר לתשומת ליבם ולעצור את ההתנהלות מול התובע.

30. בסיכומים מטעם התובע יוחסו לנטלי שני פרסומים: האחד, דואר אלקטרוני אותו שלחה לחברי הנציגות; השני, שיחה טלפונית שלה עם שמואל בה התייחסה לפועליו של התובע תוך שימוש במספר ביטויים ותיאורים וביניהם: "... סוחר זנות... עבריין מבוקש... תעיף אותו מיד מהפרייקט". ביחס לפרסום בעל-פה נטען כי משהביטויים הנטענים נכנסים לגדר לשון הרע באופן מובהק, ומשנטלי בחרה להכחיש שביטויים אלו נאמרו, הרי שביהמ"ש יידרש להכריע בעניינם על סמך מהימנות העדים, נטלי ושמואל, ומשכך, טענותיו של התובע בסיכומים מתמקדות ביחס לפרסום שבכתב (סעיפים 1 ו- לסיומי התובע).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

הפרסום הראשון – פרסום בכתב

31. ביום 04.07.2012 הועבר דואר אלקטרוני שכותרתו "Fwd: Wanted Persons/ Internet/

Home – INTERPOL" (להלן: "הפרסום הראשון") מנטלי לכ- 18 כתובות דואר אלקטרוני

(נספח 1 לתצהירו של שמואל, עת/1) ובו הטקסט הבא:

"שמואל, לאון ופנינה שלום רב,

אני מבקשת שתכנסו ללינק המצורף. בעקבות מידע חדש שהתגלה על עו"ד

עידו שיפוני חובתכם לעצור כול ההתנהלות מולו!!!

תעצרו את הדיירים שרוצים לחתום על יפוי כוח שלו!!! יש לכם אחריות

כבדה על אותם אנשים שהיו באסיפה והקשיבו לו.

אנו נפגש ביום שני ונפתור את כל הסוגיות הבעייתיות מול העו"ד שלנו ועו"ד

של יזם.

[\(http://www.interpol.int/Wanted-Persons/\(wantedid\) \(...\)](http://www.interpol.int/Wanted-Persons/(wantedid))

בברכה,

נטלי"

32. הקישור האלקטרוני שמופיע בדואר האלקטרוני של נטלי הוא קישור אשר לחיצה עליו מובילה

את הגולש לאתר האינטרפול באינטרנט ובו ניתן לראות את הפרטים הבאים (נספח 2 לתצהירו

של שמואל): השם של התובע באנגלית ותחת הכותרת "המצב המשפטי" מפורטים שמו הפרטי

ושם משפחתו, מין, תאריך לידה, מקום לידה, שפות ואזרחות. בנוסף לפרטים האמורים מופיעה

רשימת העבירות המיוחסות לתובע והן: Life and health, Sex crimes,

Counterfeiting/forgery, Fraud וכן מופיעה המדינה בה מבוקש התובע, Belarus, Gomel.

בתחתית אותו עמוד קיים כיתוב לפיו כל מי שיש לו מידע על התובע מתבקש ליצור קשר עם

המשטרה המקומית.

33. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מורה כי לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול, בין היתר, להשפיל

את פלוני בעיני הבריות או לעשותו ללעג מצדם; דבר שפרסומו עלול לבזותו בשל מעשים,

התנהגות או תכונות המיוחסים לו; דבר שעלול לפגוע במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה

אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו (חלופות 1 – 3). בהקשר זה הוסיף המחוקק והגדיר

בסעיף 2 לחוק כי פרסום יכול להיות הן פרסום בעל-פה והן פרסום בכתב או בדפוס.

34. הצדדים חלוקים באשר לאופן הפרשנות של דבר הדואר האלקטרוני שנשלח ע"י נטלי. התובע

טוען כי: "הפרסום בכתב היה המייל + המייל המעביר, ולא הכרזה" (ההדגשה במקור – ר.פ.א)



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-12106 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

וכי יתר על כן, הכרזה אינה מופיעה בפרסום אלא רק מהווה סימוכין מדומים לאמרות הקשות שכתבה הנתבעת בדבר הדואר האלקטרוני (סעיף 8 לסיכומי התובע). מנגד טוענת נטלי כי אין מדובר בפרסום לשון הרע היות והפרסום נעשה באינטרנט וכי מדובר בהעתק נאמן ממרשם עפ"י דין (סעיף 51 לסיכומי נטלי). בהקשר זה מוסיפה נטלי וטוענת כי היא מצטרפת לטענות הנתבעים 2 – 4 בסיכומיהם (סעיפים 2 – 4, 58 – 87, 69 – 109). בסעיפים אלו לסיכומי הנתבעים 2 – 4 נטען ביחס לסוגית הפרסום, כי אין מדובר בפרסום לשון הרע היות ועו"ד חמו העביר את הכרזה לנטלי, ואין בהעברה זו בכדי להיכנס לאיזו מהחלופות המנויות בסעיף 1 לחוק. נטען כי עו"ד חמו לא הביע דעתו על תוכן הכרזה או השתמש בשפה שיש בה בכדי להשפיל או לבזות את התובע, ואף סייג את דבריו וציין כי אינו יודע אם מדובר בתובע (סעיף 62 לסיכומי הנתבעים 2 – 4).

35. התובע טוען כי ייחוס עבירות פליליות מהווה לשון הרע וזאת אף אם ייבחן הפרסום בתחום הכרזה, בה הוא מופיע כמי שמבוקש ע"י המשטרה בחשד לעבירות פליליות קשות. התובע טוען בהקשר זה כי פסיקת בתי המשפט קבעה לא אחת כי ייחוס עבירות מעין אלו לפלוני עולה כדי לשון הרע (סעיף 12 לסיכומי התובע) ועל אחת כמה ייחוס חשדות. בענייננו, טוען התובע כי נטלי לא הסתפקה בהעברת הכרזה אלא דרשה, תוך מצג כאילו מתחייב הדבר מהאמור בכרזה, להפסיק כל התקשרות עם התובע, תוך שהזהירה את הנמענים כי יישאו באחריות אישית במידה ולא יעשו כן (סעיף 14 לסיכומי התובע).

36. **בנסיבות העניין הגעתי לכלל מסקנה כי הדואר האלקטרוני אותו העבירה נטלי עולה כדי לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק היות ויש בו בכדי להשפיל את התובע וכן הוא עלול לפגוע במשרתו, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו של התובע. נטלי ציינה במסגרת הודעת הדואר האלקטרוני כי: "חובתכם לעצור כול התנהלות מולו!!! תעצרו את הדיירים שרוצים לחתום על יפוי כוח שלו!!!...". ממכלול הטקסט שכתבה יחד עם שילובו של הקישור יש, ולו במשתמע, כדי לשון הרע, והוא עלול לפגוע במשלח ידו של התובע כאמור בסעיף 1(3) לחוק.**

37. נטלי לא העלתה טיעון מהותי ביחס לסוגיה זו מלבד טענתה לפיה הפרסום נעשה באמצעות האינטרנט, וההפניה שעשתה לטענות הנתבעים 2 – 4, הפניה המהווה משענת קנה רצוף, נוכח מהות הטענות וההבדל הקיים ביחס לזהותו של מי שמעלה את הטיעון, הבדל המשליך אף על היישום כתולדה מהשוני בין הפעולות שנעשו ע"י נטלי והפעולות שנעשו ע"י עו"ד חמו. ביחס לטענת נטלי כי אין מדובר בפרסום לשון הרע משום שזה פורסם באינטרנט, הרי שלא הוצג על ידה בסיס משפטי לטענה כי פרסום שנעשה באמצעות דואר אלקטרוני אינו נכנס לגדר פרסום לפי סעיף 2 לחוק, וביחס לפרסום המיוחס לנטלי, אין מדובר בהעברה של קישור לאתר



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

1 האינטרפול ללא מלל נוסף, אלא טענותיו של התובע מתמקדות דווקא במלל שנלווה להעברת
2 הקישור לאתר האינטרפול.

3
4 38. מהאמור לעיל מתבקשת המסקנה כי הודעת הדואר האלקטרוני שהעבירה נטלי למספר נמענים
5 עולה כדי פרסום לשון הרע כאמור בסעיפים 1 ו- 2 לחוק. משהגענו למסקנה זו, יש להידרש
6 לפרק ג' לחוק, הוא "פרסומים מותרים: הגנות והקלות" על מנת לבחון האם בנסיבות העניין,
7 נכנסים הפרסומים לגדר איזה מהפרסומים המותרים או איזו מההגנות (סעיפים 13 – 15 לחוק).

8
9 39. בסיכומיה התמקדה נטלי בהוראת סעיפים 15 ו- 16 לחוק.

10
11 40. נטלי טוענת כי היא הגנה על עניין אישי כשר שלה ושל מי שאליו הפנתה את הפרסום, ובשל כך
12 חוסה הפרסום תחת הגנת סעיפים 15(2) ו- 15(3) לחוק (סעיפים 54 – 56 לסיכומי נטלי). נטלי
13 טוענת כי חשה חובה להגן על הדיירים, אותם היא הכירה באופן אישי, וכי ניסיונו של התובע
14 להצביע על אינטרס כספי של נטלי, אין בו כדי לפגוע בהגנה העומדת לה, היות וזה אינו סותר
15 קיומה של חובה מוסרית כמו גם את סעי' 15(3) הגנה על עניין אישי, היכול לדור בכפיפה אחת עם
16 אינטרס כספי, שאינו האינטרס היחיד, היות ונטלי התגוררה במקום וחפצה בטובת הפרויקט.
17 בהקשר זה אף טוענת נטלי כי לא חרגה מההגנה של חובה מוסרית ומהעניין שלה ושל צד ג'
18 וזאת מתוך הרגשת אחריות כבדה ל- 168 משפחות ומחויבות לדיירים. בנוסף, טוענת נטלי כי
19 הודעת הדואר האלקטרוני הופצה מתוך אמונה בקיום הכרזה ולא אמונה לגופם של מלוא
20 החשדות האמורים בה. עצם החשדות והיותו של התובע מבוקש העלול להיעצר בבלארוס,
21 מספיקים כדי לבסס את ההגנות האמורות גם אם לא עבר את העבירות בפועל.

22
23 41. ביחס לטענות הנתבעת בדבר ההגנה עפ"י סעיף 15(2) לחוק, טוען התובע כי מהקשרם של
24 הדברים עולה שלא חובה כלפי דיירי המתחם היא שהביאה את נטלי לפגוע באמונם בתובע אלא
25 "חובתה" לקדם את עניינה האישי על גב הדיירים ותוך שסילקה מדרכה את מי שעלול לפקוח
26 את עיניהם ולמנוע מהם ליפול בפח, היא זו "שחייבה" אותה לעשות את הפרסום. לטענתו, עו"ד
27 חמו כרת עם נטלי ועם עו"ד רייסמן, חוזים עברייניים במטרה להונות את דיירי המתחם, על
28 מנת שאלו יחתמו מבלי לדעת שאלו האמורים לדאוג לעניינם, מובילים אותם להסכם חד צדדי,
29 מקפח ועברייני, שהעמיד את רכושם בסכנה של ממש, ובין היתר, אפשר לחברה לשעבד את
30 דירות הדיירים, ועל סמך שעבוד זה ללוות כסף בו יוכלו לעשות כאוות נפשם, ולהבדיל מחשבון
31 מימון סגור. נוכח האמור, טוען התובע כי הנתבעים כולם, הונו את דיירי המתחם, כרתו מאחורי
32 גבם חוזים בלתי חוקיים, במטרה להביאם לחתום על הסכם גרוע, וכשברור שלא מערכת
33 היחסים בין הנתבעים לבין הדיירים היא שהטילה על מי מהם חובה כלשהי, חוקית, מוסרית, או
34 חברתית לעשות את הפרסום (סעיפים 92 – 101 לסיכומי התובע).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

42. ביחס לסעיף 15(3) נטען כי עניינם האישי של הנתבעים רחוק היה מלהיות כשר היות ועניינם היה להונות את דיירי המתחם. כך המטרה הכמעט מוצהרת של הפרסום העולה הן מהפרסום עצמו והן מהנסיבות הייתה למנוע מהתובע לסכל את מזימתם. הגנה על עניינם האישי הכשר של הדיירים, חייבה דווקא את חשיפת הסכנות החמורות בהן העמידו אותם הנתבעים, וכפי שעולה מכלל הראיות והעדויות, מטרת הפרסום הייתה להשיג את ההיפך. על מנת למנוע הגנה על עניינם האישי הכשר של הדיירים ועל מנת לאפשר את הפגיעה בהם, הוצע לתובע שוחד כספי אך משזה סירב החל לקבל איומים ומשגם אלו לא צלחו, עברו הנתבעים למעשים וניסו באמצעות הפרסום לפגוע באמינותו של התובע בעיני הדיירים (סעיפים 103 – 110 לסיכומי התובע).

43. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע שעניינו הגנת תום הלב מורה כי במשפט אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת מהנסיבות שמפורטות בו. חלופה 2 לסעיף מורה כי:

"(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;"

44. בפסק הדין בת.א (ת"א) 1689-08 מולוקונדוב דניאל נ' פורוש שרה, (פורסם במאגרים המשפטיים) (12.12.2011) (להלן: "פס"ד פורוש") עמדה כב' השופטת ר' רונן על פרשנותו של סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע וקבעה:

"51. ...

על הנתבע להוכיח, מכוח סעיף זה, כי מעבר לעובדה שהפרסום נעשה בתום לב, שחלה עליו חובה לעשותו. כן צריך הנתבע להוכיח כי החובה חלה ביחס לכל מי שהפרסום הופנה אליו, וכן להוכיח כי חובה זו אכן חייבה את הנתבע לפרסם את הפרסום המסוים שבמחלוקת (שנהר, בעמ' 282).

52. כאמור לעיל, רשות ני"ע חייבת לשמור על עניינם של המשקיעים, בין היתר, באמצעות הפיקוח על פעילות קרנות הנאמנות, ובהן רעם 90, ועל מילוי תפקידיהם של הנאמן ומנהל הקרן (סולומון). לשם כך מוטל עליה לנקוט בכל הצעדים הסבירים, לרבות פניה טלפונית למנהל הקרן בבקשה שיהדק את פיקוחו על פעילות ההשקעות של הקרן, ושיודא את תקינותה ועמידתה בדרישות החוק (כפי שיפורט לעיל בפסק דין זה).

על פרוש, כמפקחת על מילוי חובותיה של סולומון על פי חוק, הייתה מוטלת חובה חוקית לומר לעטר את הדברים ביחס לחשדות לפעילות בלתי תקינה של



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

הקרן. לכן, ומאחר שאני סבורה כי היא עשתה זאת בתום לב, הרי שדבריה
חוסים גם תחת ההגנה מכוח סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע."

בע"א (ת"א) 3268/05 עמותת "אמת תורה ומדע בזמנינו" נ' עיתון "יום שישי" (1992) בע"מ,
(פורסם במאגרים המשפטיים) (09.07.2008) עמד ביהמ"ש מפי כב' השופט ד"ר ק' ורדי על
פרשנותו של סעיף 15(2) לחוק ופסק:
..."

למעשה קובע הסעיף ארבעה תנאים מצטברים, שבהתקיימם תקום למפרסם
הגנה:

- א. על המפרסם להראות שהייתה עליו חובה לעשות את הפרסום.
 - ב. יש להצביע על כך שהחובה חלה בנוגע לכל מי שאליו הופנה הפרסום.
 - ג. יש להוכיח שהחובה אכן חייבה את הנתבע לפרסם את הפרסום המסוים
המהווה את עילת ההליך.
 - ד. להוכיח כי הפרסום נעשה בתום לב.
- [...]

חובה לעשות את הפרסום

18. ניתן למצוא בפסיקה שני מבחני משנה חלופיים לקיום חובה חברתית או
מוסרית.

המבחן הראשון הוא מבחן אמפירי לפיו על בית המשפט לבחון האם רובו של
חוג האנשים בעלי השכל הישר, שהיו נמצאים במצבו של הנתבע-המפרסם,
היו חושבים שחובתם לפרסם בנסיבות המקרה.

המבחן השני הוא מבחן נורמטיבי, שבמסגרתו מסתמך בית המשפט על
השקפת עולמו הערכית כדי לקבוע אם המפרסם פעל בגדרה של חובה מוסרית
או חברתית (ע"א (ת"א) 3721/04 כהן נ' עו"ד ויל'ציק, [פורסם בנבו], 1.2.07)
וכן שנהר בספרו בעמוד 283).

ואורי שנהר מציע בספרו (עמוד 283 – 284) כי:

"... יש, לדעתו, להכיר בקיומה של חובה לפרסם, במקרים שבהם
האינטרס החברתי בכך שאדם ימסור לזולתו מידע מהסוג שבגינו
הוגשה התביעה הינו חשוב כל כך, עד שיהיה זה מוצדק לפרסם את
הדברים למרות לשון הרע שבהם, גם אם יתברר בדיעבד שתוכן
הפרסום אינו אמת".



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

אני סבור כי בענייננו, שני מבחני המשנה התקיימו, ויש לראות בנסיבות
העניין במשיבים כמי שחלה עליהם חובה מוסרית, חברתית, מקצועית ודתית
להגיב על דבריו המשתלחים והפוגעים של ידען.

"[...]"

ראה גם: ע"א (ת"א) 1944/05 שריה עופר נ' דרעי שמעון, (פורסם במאגרים המשפטיים)
(18.06.2009); ת"א 1319-08-13 קעואר ואח' נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ ואח', (פורסם
במאגרים המשפטיים) (18.04.2016).

45. מהאמור לעיל עולה כי על נטלי, הטוענת להגנה מכוח סעיף 15(2), להוכיח כי נתקיימו בעניינה 4
תנאים מצטברים:

א. **החובה לעשות את הפרסום** – לטענת נטלי, כעולה מסעיף 45 לתצהירה, היא מילאה את
חובתה כיו"ר נציגות הדיירים בכך שעדכנה את חברי הנציגות אודות קיומה של הכרזה
באינטרנט. נטען כי לא ייתכן שמידע מסוג זה, של קיומה של הכרזה, יהיה מצוי בידי נטלי
וזו תסתיר אותו מחברי הנציגות אשר היו אמורים להעבירו לבעלי הזכויות. אילו בעל
זכויות היה שוכר את שירותי התובע ולאחר מכן מגלה שהיו כלפיו חשדות ושהמידע בדבר
החשדות היה בידיעת יו"ר הנציגות בטרם חתימתו על ההתקשרות עמו, אזי הוא היה הוא
בא אל נטלי בטענות, ובצדק.

סבורני כי יש לקבל את טענה של נטלי לפיה מכוח תפקידה כיו"ר נציגות הבניין, מוטלים
עליה חובות אמון כלפי חברי הנציגות וכלפי בעלי הזכויות, ומכך יש לגזור קיומה של חובה
המוטלת עליה לעדכן אותם בנסיבות שבהן הגיע לידיעתה מידע בדבר חשדות לפלילים ביחס
לתובע, וכאשר עומדת על הפרק האפשרות כי הם ישכרו את שירותיו ביחס לענייני
מקרקעין.

ב. **החובה חלה בנוגע לכל מי שאליו הופנה הפרסום** - נטלי שלחה את הודעת הדואר
האלקטרוני לחברי הנציגות, ומשכך יש לקבוע כי החובה חלה ביחס לכל מי שאליו הופנה
הפרסום.

ג. **החובה חייבה את הנתבע לפרסם את הפרסום המסוים המהווה את עילת ההליך** - בכתבי
טענותיו טוען התובע כי פרסום לשון הרע נובע בעיקרו מהמלל שנכתב ע"י נטלי המצורף
לקישור לאתר האינטרפול, ואין הוא נובע אך ורק מהקישור לאתר האינטרפול. נטלי לא



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

הוכיחה כי הדואר האלקטרוני אותו כתבה נוסח באופן ובדרך המחויבים מכוח החובה המוטלת עליה ומשכך לא צלחה את הוכחת תנאי זה.

ד. הפרסום נעשה בתום לב - נטלי הוכיחה כי בנסיבות שבהן נעשה הפרסום של משלוח הודעת הדואר האלקטרוני, נעשה הפרסום בתום לב. בסעיפים 43 – 45 לתצהירה פירטה נטלי את המניעים שהביאו אותה לפרסם את הכרזה, וביניהם תחושת המחויבות כלפי בעלי הזכויות במתחם, כפי שפירטה אותה בסעיף 45 לתצהירה, בצינה כי לא יעלה על הדעת שהיא הייתה מסתירה מידע שכזה מחברי הנציגות בשים לב לאפשרות שבעל זכויות היה שוכר את שירותיו של התובע ולאחר מכן היה מתגלה כי היו חשדות כאלה ואחרים כנגד התובע, וכי המידע בדבר חשדות אלו היה בידי יו"ר הנציגות טרם חתימתו על ההתקשרות עם התובע, הרי שלבעל הזכויות יכלו להיות טענות כנגד נטלי.

יש ממש בטענה זו של נטלי ביחס לכך שהפרסום שעשתה בנסיבות העניין נעשה מהטעמים האמורים ולא מסיבות זרות השוללות את תום ליבה כפי שנטען ע"י התובע. בחקירתה הנגדית נשאלה נטלי לגבי הנסיבות והמניעים שהביאו אותה לשלוח את הודעת הדואר האלקטרוני (עמ' 24 – 30 לפרוטוקול):

"ש. על דעת עצמך שלחת את המייל לדיירים?

ת. אני על דעת עצמי שלחתי את המייל לדיירים כי אדם אחראי ויש פה אחריות כבדה על 168 משפחות שברגע ששלחתי, הייתי מכירה כל אחד ואחד במשך יותר משנתיים וחצי, גם פגישות אישיות חתונות הלוויות וכל דבר שקשור לכל משפחה והרגשתי מחויבות לשלוח את זה.

ש. הרגשתי אחריות לספר שיש לך הסכם סודי עם נסים ונווה גד שעל פיו בהערכה גסה, מדובר על משהו כמו 15 מ' שקלים, בזה טרחת? ת. אני מנהלת שיווק במקצוע שלי.

[...]

ש. מתי?

ת. לא קיבלתי אגורה על העבודה שעשיתי במהלך יותר משלוש וחצי שנים ולא עדכנתי על זה את הדיירים שלא קיבלתי אגורה. אחרי שהתחילו השמצות, קיבלתי מסמך רשמי מאסי חמו ומחב' נווה גד שבו כתוב מפורשות שהסכם בוטל ואני לא קיבלתי שקל אחד על העבודה שלי.

ש. מתי זה היה?

[...]



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

1 ש. הביטול? מתי בוטל ההסכם?
2 ת. 2012.
3 [...]
4 ש. בזמן שפעלת להחתמת דיירים, ההסכם הזה היה בתוקף?
5 ת. כן. מי שהחתים אותם זה עו"ד משני הצדדים.
6 [...]
7 ש. ההסכם הזה אומר שאת תקבלי 4,000 ₪ לכל חתימה, את זה
8 סיפרת לכל הדיירים?
9 ת. לא נכנסתי לעומק ההסכם. ההסכם לא רלבנטי להסכם הקודם
10 שעליו אנו מדברים.
11 [...]
12 ש. ההסכם היה בתוקף בזמן שהיית יו"ר נציגות בזמן שרוברטו חתם
13 על החוזה, את היית יו"ר הנציגות?
14 ת. כן.
15 ש. בזמן שהיית יו"ר נציגות היה לך הסכם עם הצד שכנגד?
16 ת. היה לי הסכם רק שאתה לא מבין שקודם היו כנסים שבהם עניתי
17 על שאלות ואח"כ היו החתמות.
18 ש. בזמן שהיית יו"ר נציגות הדיירים ופעלת באחריות והיית בבריתות
19 ובהלוויות, באותו זמן היית חתומה על הסכם שבו מובטחות תמורות
20 שמתקרבות בחישוב בגדול ל- 15 מ' שקלים.
21 ת. כן. במידה והפרוייקט יצא לפועל. בינתיים בגללך הוא תקוע. כל זה
22 נייר ולא שווה כלום. וגם הסכם בוטל.
23 ש. מציג את נספח 2. הסוכנת שזה את כפולה, תקבל מכל מכירת דירה
24 בפרוייקט סך השווה ל- 1% לא כתוב שאת צריכה למכור את זה?
25 ת. זה תיווך, לא שיווק. הסכם שיווק תיווך זה היינו הך. עסקת שיווק,
26 תיווך.
27 [...]
28 ש. סיפרת שתקבלי אחוז ממה שימכר, גם בלי למכור?
29 ת. 168 משפחות שבכל משפחה יש 4 נפשות. מי ששאל, סיפרתי. מי
30 ששאל, גילוי נאות דרך אגב. שאלו. גילוי נאות ומה התמורה שלי.
31 גילוי נאות אם יש לך הכרזה באינטרפול. זה בדיוק אותו דבר.
32 [...]
33 ש. השאלה היתה זו, האם התחננת שאני לא אחשוף את ההסכם הזה?



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

1 ת. לא, כי זה לא רלבנטי. זה מידע גלוי וכל אחד יכול להיכנס
2 לאינטרנט ולראות את זה. מדברים על פגישה שהיתה לפני 3 שנים
3 אתה רוצה שאזכור? אני לא זוכרת שהתחננתי
4 [...]

5 ש. את אמורה להרוויח אחוז מהדירות שתימכרנה נכון זה מה שכתוב
6 בהסכם, נכון או לא?
7 ת. זה תקוע 4 שנים בגלל בתי משפט. הוא שואל אותה שאלה כבר 8
8 פעמים.

9 ש. כתוב שתקבלי אחוז מדירות שתימכרנה נכון?
10 ת. כן.

11 [...]
12 ת. אני עובדת בחב' מזרחי ובניו ואני עובדת במקביל על פרוייקט פינני
13 בינוי שאותו יזמתי בשנת 09' וממשיכה לקדם אותו.
14 ש. יש לך הסכם עם חב' שפיר?
15 ת. כן.

16 ש. את רואה בזה שאתה יו"ר נציגות דיירים ועובדת עבור הצד השני?
17 ת. לא רואה בעיה. כי אני קודם כל אמא שמגדלת ילדים לבד וזה
18 העזרה היחידה שלי ואני דואגת על האינטרס האישי שלי כדייר לבד,
19 אם אני אאבד את הרכוש שלי לא יהיה לי כלום ואני לבד בארץ, בלי
20 הורים ובלי כלום וזה הדבר היחידי שיש לי ואני התחלתי ויזמתי את
21 הפרוייקט הזה ועשיתי ככה שנבחרו נציגים ואני זו שפניתי לתושבים
22 וביקשתי שמות של עו"ד וכל זה היה בפומבי וקריטריונים ברורים
23 לבחירת עו"ד שאתה לצערי הרב לא עומד בהם."

24
25 46. לא מצאתי כי "ניגוד העניינים" הקיים ביחס לכובעיה השונים של נטלי מטה את הכף לעבר
26 המסקנה כי זו פעלה מתוך מניע זר העולה לכדי חוסר תום לב, בנסיבות שבהן הפעולה שבה
27 נקטה כיו"ר נציגות הדיירים וכדיירת, לעדכן את הנציגות בדבר החשדות המיוחסים לתובע היא
28 פעולה סבירה שמצופה ממנה לנקוט שעה שעננה מעין זו מרחפת בעניינו של מי שצפוי לייצג את
29 האינטרסים של הדיירים ובוודאי ביחס לסוג העסקה ומהות העניינים שבהם מדובר. לא מצאתי
30 שמסקנה זו מתערערת נוכח קיומו של הסכם השיווק שנחתם בין חב' נווה-גד לחברה ונטלי
31 (נספח 5 לסיכומי התובע). כאמור, אין בעצם קיומו של האינטרס הנוסף כדי לשנות בענייננו
32 מלגיטימיות הפעולה שנעשתה בנסיבות העניין ע"י נטלי מכוח הדאגה לאינטרסים של חברי
33 הנציגות והדיירים.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

47. מהאמור לעיל עולה כי נטלי לא הוכיחה אחד מארבעת התנאים המצטברים הדרושים על מנת לחסות תחת ההגנה של סעיף 15(2) לחוק, ומשכך נדחת טענת ההגנה שהעלתה מכוח סעיף זה.

48. סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע קובע:

"(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;"

49. בעניין פורוש(שם) עמדה כב' השופטת ר' רונן על פרשנותו של סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע וקבעה:

"...

סעיף משנה זה נועד להגן על פרסומים שנעשו לשם הגנה על אחד משלושת האינטרסים המצוינים בו. בהתאם לסעיף משנה זה יש להראות כי הפרסום אכן נועד להגן על אותו עניין, כי הוא הופנה רק לאנשים מסוימים שזהותם מתחייבת מהוראת הסעיף, וכי הפרסום נעשה בתום לב (שנהר, שם).

54. בהקשר זה מקובלת עליי טענת הנתבעים, לפיה שיחת הטלפון נעשתה לשם הגנה על עניין אישי כשר של מנהל הקרן (סולומון) – כשלוחם של בעלי היחידות בקרן, וכן כדי להגן כמובן על עניין אישי כשר של בעלי היחידות עצמם.

לסולומון יש עניין "אישי" כשר בפרסום שהופנה אליה (באמצעות מנכ"ל בית ההשקעות מר עטר), הן מכוח תפקידה כמנהל הקרן והן בכובעה כשלוחה של בעלי היחידות. זאת, נוכח התפקיד המוטל עליה לדאוג לניהול התקין וההולם של הקרן, ולאור החובות המוטלות עליה מכוח החוק, ובכלל זה לפעול לטובת בעלי היחידות באמונה בזהירות ובשקיפה, ולנקוט בכל הצעדים הסבירים לשם שמירת נכסי הקרן והזכויות הנובעות מנכסים אלה.

55. כאמור לעיל, האחריות על פעילותה התקינה של הקרן, לרבות פעילותם של כל ממלאי התפקידים בקרן, מוטלת על מנהל הקרן (ראו בין היתר סעיף 86 לחוק השקעות משותפות בנאמנות שנזכר לעיל). מכאן, שהפרסום שהופנה



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

לסולמון בקשר עם התובע, נוגע לענייננו האישי הכשר של מנהל הקרן, שכן הוא זה שעלול לשאת באחריות לתקלות או הפרות חוק ביחס לקרן. בנוסף, גם לציבור המשקיעים בקרן יש עניין אישי כשר במידע הנוגע לפעילות ההשקעות של הקרן, ולחשדות ביחס להפרות חוק או תקלות בהתנהלותה. כפועל יוצא מכך יש למנהל הקרן – גם כמי שאמון על השקעותיו וכספיו של ציבור המשקיעים – אינטרס בפרסום דגן שנועד להגן על לקוחותיו. בהקשר זה ראוי לציין כי תפוצת הפרסום הייתה מידתית ומדויקת – הפרסום הופנה לעטר בלבד, כמי שיכול היה למנוע את הפעילות הבלתי תקינה בה נחשדה הקרן, ולהגן על האינטרסים של בעלי היחידות בה. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הפרסום דגן חוסה תחת ההגנה של סעיף 15(3) הנ"ל.

50. מקרה נוסף בו נדרש ביהמ"ש לפרשנותו של סעיף 15(3) לחוק הוא ת.א (ת"א) 1952-08 אומנויות קיסריה בע"מ נ' אסתר סעדה, (פורסם במאגרים המשפטיים) (02.08.2012) (להלן: "עניין קיסריה") בו קבע כב' השופט ח' ברנר:

"... אני סבור כי עומדת לתובעת הגנה לפי ס' 15(3) לחוק איסור לשון הרע, שכן הפרסום נועד להגן על ענין אישי כשר שלה – מניעת חיקוי של בתי המזוזות מתוצרתה. ושוב, גם כאן, העובדה שלא הופרה זכות היוצרים של התובעת איננה שוללת את המסקנה כי היה כאן נסיון סביר, טבעי ומובן של התובעת להגן על ענייניה העסקיים. מאותו טעם ממש, מדובר בפרסום שנעשה בתום לב. על תום הלב ניתן ללמוד גם מן העובדה שהמכתב כוון אך ורק כלפי מי שלדעתה של התובעת עסקו במלאכת החיקוי מטעמה של סעדה."

(ראה גם: ת.א (ת"א) 717/95 ישי בשן נ' דובק בע"מ, (פורסם במאגרים המשפטיים) (24.05.1995) מפי כב' השופט ד"ר ג' קלינג)

51. נטלי הוכיחה שבנסיבות העניין הודעת הדואר האלקטרוני אותה העבירה הייתה לשם הגנה על עניין כשר שלה וכן על עניינם הכשר של אנשי הנציגות אליהם הועבר. נטלי שימשה כיו"ר נציגות הדיירים והייתה לה אחריות ותחושת מחויבות עליה היא עמדה בעדותה כמי שפועלת בשמם של חברי הנציגות ובעלי הנכסים. משכך יש לראות בפרסום כפרסום שנעשה לשם הגנה על ענין אישי של "מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר". בהקשר זה ראוי אף לציין כי העובדה שנטלי שלחה את הדואר האלקטרוני לחברי הנציגות בלבד, יש בה משום יסוד אובייקטיבי נוסף



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

1 המעיד על תום ליבה וכי היא פעלה כך שתפוצת הדואר האלקטרוני תהא מידתית ומוגבלת לאלו
2 שרלוונטיים לעניין.

3
4 52. לאור האמור לעיל, עומדת לנטלי הגנת סעיף 13(3) לחוק איסור לשון הרע.

5
6 53. סעיף 16(א) לחוק מורה כי נתבע שהוכיח כי עשה את הפרסום באחת הנסיבות המנויות בסעיף
7 15 וכי הפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

8
9 54. הוכח ע"י נטלי כי הפרסום שעשתה לא חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין, ובשים לב לחשדות
10 שהיו כלפי התובע כפי שהופיעו נכון לאותה עת באתר האינטרפול, סוג ההתקשרות שעמדה על
11 הפרק בין התובע לדיירים וחברי הנציגות, הנמענים שאליהם הופנה הפרסום ותוכנו של הפרסום
12 – תוכן הנכנס לגדר מתחם הסבירות ביחס לתכליתו, בשים לב לסוג האתר והציפייה הסבירה כי
13 המידע בו נכון ועדכני והעדר הרלוונטיות בנסיבות אלו מנטלי לבדוק את אמיתות הפרסום
14 המופיע באתר האינטרפול, בשים לב, לסוג האתר וסוג הפרסום, ובשים לב לתפקידה כיו"ר
15 נציגות הדיירים וחשיבות הצורך במתן אזהרה מהסוג שניתן בזמן אמת.

16
17 55. לא הוכח שהתנהלותה של נטלי נכנסת לגדר סעיף 16(ב) לחוק, היינו שביצעה את הפרסום שלא
18 בתום לב מהטעמים הבאים: א. ביחס לחלופה הראשונה, לא הוכח כי נטלי לא האמינה
19 באמיתות הפרסום; ב. ביחס לחלופה השנייה, בשים לב לפרסום באתר האינטרפול, סוג האתר
20 וכלל הנסיבות שפורטו מעלה, מתבקש כי רף האמצעים הסבירים הנדרשים מנטלי בנסיבות
21 העניין על מנת להיווכח באם מדובר בפרסום אמת או לא, אפסי. בהקשר זה יש להבהיר כי
22 טענותיו של התובע ביחס לנכונות הפרסום באתר האינטרפול והעובדה שהמידע והחשדות
23 המיוחסים לו הן ביחס לעבירות, שכביכול, נעברו בבלארוס, אלו לא הוכחו כדבעי. כך טענותיו
24 של התובע ביחס לשיטת המשפט בבלארוס, אינן יכולות להיות מועלות כלאחר יד ויש להוכיח
25 אותן, דבר שלא נעשה ע"י התובע בעניינו. כמו כן, אין לטענות אלו של התובע, ביחס לשיטת
26 המשפט בבלארוס, משקל של ממש ביחס לפרסום נשוא התובענה שעה שרף הבדיקה המצופה
27 מנטלי שונה מזה המצופה מבעלי תפקידים אחרים, אשר לגביהם מקבלת החובה לנקוט
28 אמצעים סבירים לבירור אמיתות הפרסום משנה תוקף, כגון עיתונאים. ג. לא הוכח כי נטלי
29 התכוונה ע"י הפרסום לפגוע במידה גדולה מזו שהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים ע"י
30 סעיף 15.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

הפרסום השני - פרסום בעל-פה

56. התובע טוען בסעיף 1.2 לסיכומיו כי הפרסום השני נעשה ע"י נטלי בשיחת הטלפון שלה עם שמואל, בה אמרה: "זה העו"ד שהבאת לנו, תראה איזה נזק עשית, הוא סוחר זונות, הוא עבריין מבוקש, עם בן אדם כזה אתה רוצה לעשות פרויקט? תעיף אותו מיד מהפרויקט" (סעיף 5 לתצהירו של שמואל).

57. בסעיפים 37 – 39 לתצהירה של נטלי, בהם היא מתייחסת לטענותיו של התובע בדבר הפרסום שכביכול עשתה בעל-פה העידה:

"37. אשר לטענתו של מר מזרחי כאילו זעקתי בשיחתנו כי הנתבע הינו סוחר זונות. לא היה לא נברא. השיחה היתה לא פשוטה, במיוחד לאור העובדה שמזרחי התנער מהתובע וטען שאינו אחראי.

38. לא למותר לציין כי לא אימתי על מר מזרחי ו/או על מישהו אחר. הדבר היחיד הנכון הוא כי הייתי נרגשת מאוד ומבוהלת מן האפשרות שאדם המבוקש על ידי האינטרפול באשמות כבדות משקל, מנסה לקעקע את הפרויקט. מכאן ועד איומים רבה הדרך.

39. למותר לציין כי הנטען בתצהירו של עידו שיפוני לגבי אותה שיחה, מעבר להיותו עדות שמיעה, אינו נכון, וכל תכליתו לתמוך בתביעה המופרכת שהגיש נגדי"

58. התובע לא צלח את הרף הנדרש לקיומו של הפרסום הנטען של הביטוי "סוחר זונות" ע"י נטלי ביחס אליו. התובע נסמך על האמור בסעיף 5 לתצהירו של שמואל, שם מופיע, הציטוט המייחס לנטלי את נוסח הדברים שלפי הטענה אמרה במהלך השיחה שהתקיימה בין השניים. בסעיף 37 לתצהירה, הכחישה נטלי את הטענה. בחקירתו הנגדית של שמואל הוא נשאל והתייחס בהרחבה לשיחה זו, ובכל תיאורו אותה, לא ציין כי נטלי השתמשה בביטוי האמור. כך העיד בעניין זה (עמ' 6 – 8 לפרוטוקול מיום 29.02.2016):

"ש. אתה מספר על מקרה שבו שלחה לך נטלי את העמוד וצעקה בטל'?

ת. אחרי הכנס, הם ביררו עליו דברים והיא שלחה במייל את התמונה של האינטרקום (צ"ל אינטרפול – ר.פ.א).

[...]

ש. קודם קיבלת ואח"כ היא התקשרה?



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

1 ת. לא. היא שלחה לי את התמונה ואני ראיתי את התמונה תוך כדי שיחה היא
2 שלחה לי את זה. ראיתי את התמונה. אני מודה שגם אני נבהלתי. לא הכרתי
3 אותו היכרות עמוקה. נפל עלי במקרה במרכאות.

4 ש. מה חשבת שראית את זה?

5 ת. מצד אחד נבהלתי חשבתי שיש אולי אמת בדברים. מצד שני, היה לי ברור
6 לאור הניסיון של, היתה לו מוטיבציה להילחם ולא נמצא כזה עו"ד כ"כ
7 בקלות ולכן אמרתי בואו נברר את זה.

8 ש. אם הדבר הזה היה נכון, לא היית רוצה שימשיך, אתה מסכים?

9 ת. וודאי, אבל רציתי לברר מה נכון. בכנות אומר אני באותו זמן לא היה לי כ"כ
10 אמון בנטלי, המחשבות שלי היו שזה זיוף. לא הייתי בטוח, אמרתי בואי
11 נבדוק.

12 [...]

13 ש. בזמן אמת, לא ידעת שזה לא זיוף?

14 ת. נכון. נבהלתי, חשבתי או שזה אמיתי או שהיא זייפה את זה. אמרתי צריך
15 לברר. המינימום לתת לי הזדמנות לדבר איתו. היא אמרה שאני צריך מיד
16 להוציא אותו מהפרויקט כי הוא מבוקש על ידי האינטרפול ואם לא הוציא
17 אותו מהפרויקט, צריך לומר שיש עבריון מבוקש. זה לא נשמע לי הגיוני,
18 ידעתי שהוא קיבל רשיון עו"ד והנחתי שיש בדיקות לפני שנותנים רשיון
19 עו"ד ולכן אמרתי שזה משהו שצריך להיבדק וביקשתי לא להפיץ עד
20 שאבדוק.

21 [...]

22 ש. לא. שאלתי איך הקשרים המשיכו לאחר אותה שיחת טל', האם פנית
23 לעו"ד שיפוני?

24 ת. כן מיד אחרי השיחה צלצלתי אליו, שלחתי לו תמונה, הוא נתן לי הסבר,
25 הוא אמר שיש לו מסמכים שמוכיחים את דבריו וביקש לכנס את אותם
26 אנשים בוועד כדי שיוכל להציג. אני מניח שזה היה אותו ערב או ערב אחר.
27 הוא נתן הסבר שבהחלט נשמע הגיוני. הנחתי שחייב להיות הסבר הגיוני כי
28 לא נראה לי הגיוני שמישהו יקבל רשיון עו"ד בלי שיבדקו דבר כזה. זה
29 נשמע לי מוגזם."

30 (ההדגשות אינן במקור – ר.פ.א.)

31
32 59. נטלי לא נשאלה בחקירה הנגדית לגבי השימוש בביטוי האמור.
33



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

60. מהאמור לעיל עולה כי לא הוכח השימוש בביטוי "סוחר זונות" ע"י נטלי ביחס לתובע בשיחה עם שמואל, והפרסום שנעשה, חוסה תחת הגנת תום הלב לפי סעיף 15(3) לחוק, מהנימוקים שפורטו לעיל ביחס בכתב.

61. לאור האמור לעיל, נדחית התביעה נגד נטלי.

אחריות הנתבעים 2 - 4

62. בסיכומי טוען התובע כי הנתבעים 2 – 4 נושאים באחריות כמעוולים במשותף. ביחס לעו"ד חמו נטען כי תרומתו נובעת, הן מעניינו האישי הפסול בעשיית הפרסום, והן מתרומתו האישית לעשייתו באופן הפוגעני בו נעשה בפועל. כן טוען התובע ביחס לעו"ד חמו כי זה טוען, מחד גיסא, כי רק העביר לנטלי את הקישור לכרזה באתר האינטרפול, ומאידך גיסא, טוען שהעברת הכרזה נעשתה לשם הגנה על עניינם האישי הכשר שלהם כמו גם של בעלי הזכויות במתחם (סעיפים 112 – 114 לסיכומי התובע).

63. ביחס לדרך בה נודע לעו"ד חמו על הכרזה, טוען התובע כי קיימות סתירות בין גרסאותיו: עפ"י גרסה אחת, נתקל עו"ד חמו בכרזה באקראי, במהלך שיטוט באינטרנט, בעוד שעפ"י גרסה שנייה, שעלתה בחקירתו הנגדית, הוא גילה את הכרזה באתר האינטרפול לאחר "חרישת" האינטרנט במטרה למצוא מידע על התובע, לרבות, חיפוש שמו בשפות שונות (סעיף 120 לסיכומי התובע). לטענת התובע, מטרת הודעת הדואר האלקטרוני שנשלח לנטלי ובו הקישור לאתר האינטרפול הייתה להעניק "בונוס אמינות" לדברי הבלע שכתבה נטלי כאילו דבריה מבוססים על דעתו של עו"ד חמו. נטען כי עו"ד חמו תרם את היותו עו"ד כדי לשוות מימד מקצועי ואמינות ללשון הרע הפרועה שבהודעת הדואר האלקטרוני, בודעו איזה שימוש ייעשה בה. למעשה, עו"ד חמו הינו ממבצעי הפרסום בפועל ולמצער נושא באחריות נגזרת כמסייע וכמשלח וזאת מהטעם שאת מעשיו עשה כיועמ"ש החברה במסגרת תפקידו כאורגן ועל כן אם נושא עו"ד חמו באחריות לפרסום בשל מעשיו האמורים, נושאת בה גם החברה (סעיפים 129 – 131 לסיכומי התובע). לבסוף, טוען התובע בהקשר זה כי ניסים נושא אף הוא באחריות משום שהוא היה צפוי להיות המפסיד העיקרי מפעילות התובע והוא הרוח החיה בחברה שגם נקראת על שמו, הוא בעליה ומנהלה הכללי, ודי בכך כדי שתוטל עליו אחריות למעשי הכפופים לו (סעיף 131 לסיכומי התובע).

64. טענותיו של התובע ביחס לנתבעים 2 – 4 (עמ' 12 – 14 לסיכומי התובע) לא בוססו כדבעי ונטענו ברמת הכותרת. התובע לא העמיד בעדותו, לרבות בתצהירים מטעמו, גרסה עובדתית ביחס



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

לפעילותם של נתבעים 2 – 4. לפיכך, טענתו לפיה יש לראות בנתבעים 2 – 4 משום מעוולים במשותף, לא הוכחה, ובשים לב להלכות בסוגיה זו [ראה: ע"א 22/75 אדרי נ' עוזיאן ואח', פ"ד (1) 701 (1976); ד"נ 15/88 שמואל מלך נ' ורדה קורנהויזר, (פ"ד מ"ד(2) 89 (1990); ע"א 8133/03 עודד יצחק נ' לוטם שיוק בע"מ, פ"ד נט(3), 66 (2004); ע"א 2906/01 עירית חיפה נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ, (פורסם במאגרים המשפטיים) (25.05.2006); ע"א 878/06 דב טרויהפט נ' דוד עטיה, (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.01.2009)].

65. כאמור, ביום 04.07.2012 העביר עו"ד חמו לנטלי הודעת דואר אלקטרוני אשר בעקבותיה ניסחה נטלי את הודעת הדואר האלקטרוני שנשלחה על ידה לחברי הנציגות, היא "הפרסום הראשון" שלעיל. נוסח הדואר האלקטרוני שהועבר מעו"ד חמו לנטלי (נספח 1 לתצהירו של מר מזרחי) הוא:

[http://www.interpol.int/Wanted-Persons/\(wanted?id=...\)](http://www.interpol.int/Wanted-Persons/(wanted?id=...))

נטלי שלום,

ראי להלן הלינק המצ"ב לגבי אדם בשם עידו שיפוני. אין לי מושג אם זה אכן

אותו אדם שסיפרת לי עליו, לידיעתך בכל מקרה.

אסי"

עו"ד חמו שימש כיועצה המשפטי של החברה, העוסקת בקידום פרויקטים בתחום הנדלי, ובמיוחד פרויקטים מסוג התחדשות עירונית.

66. הדואר האלקטרוני שהועבר מעו"ד חמו לנטלי נכנס לגדר פרסום לשון הרע לפי סעיפים 1 ו- 2 לחוק מהטעם שהאמור בו עלול להיכנס לחלופות 1 – 3 לסעיף 1 וזאת בשים לב, הן לתוכנו של הקישור המייחס לתובע חשדות לעבירות פליליות משמעותיות בבלארוס, הן בכך שעפ"י המלל קיימת אפשרות שהאדם המופיע בקישור, היינו באתר האינטרפול, הוא "אותו אדם שסיפרת לי עליו". נוכח האמור מתבקשת המסקנה לפיה שהמידע האמור עלול לפגוע במשרתו, בעסקו ובמשלח ידו של התובע (חלופה 3 לסעיף 1 לחוק).

67. משהגענו לכלל מסקנה כי מדובר בפרסום לשון הרע, יש לבחון האם הפרסום נכנס לגדרן של איזה מהחלופות לפי סעיף 13 המפרטות מהם "פרסומים מותרים", דהיינו, פרסומים שלא ישמשו כעילה למשפט. בעניינו טוענים הנתבעים 2 – 4 בסיכומיהם כי הפרסום הוא פרסום מותר מכוח סעיפים 13(10) ו-13(11) לחוק.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-12106 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

68. סעיף 13(10) לחוק איסור לשון הרע מורה כי לא ישמש עילה למשפט אזרחי – "העתק או תמצית נכונה והוגנת ממרשם המתנהל על פי חיקוק או ממסמך אחר הפתוחים על פי חיקוק לעיון כל דורש". בענייננו אין חולק כי הקישור שהועבר ע"י עו"ד חמו לנטלי עונה לגדר "העתק נכון והוגן ממרשם" היות ומדובר בהעברת קישור למרשם בינלאומי המתנהל באינטרנט, מרשם, שאין חולק כי הוא נגיש ופתוח לכל. כך בעמ' 16 לפרוטוקול נשאל התובע והעיד:

"ש. אתה אומר שמשך שנתיים לפחות המודעה התנוססה באינטרנט וכל אחד היה יכול לראות אותה?

ת. כן, אם היה מחפש".

69. נוכח האמור מתבקשת המסקנה לפיה הפרסום אותו ביצע עו"ד חמו הוא פרסום מותר מכוח סעיף 13(10) לחוק איסור לשון הרע.

70. סעיף 13(11) לחוק מורה כי לא ישמש עילה למשפט אזרחי "פרסום נכון והוגן – מלא, חלקי או תמציתי – של מה שפורסם קודם לכן בנסיבות האמורות בפסקאות (1), (3), (4), (7), (8), (9) או (10), ופרסום חוזר כאמור של מה שפורסם בישיבת הממשלה והממשלה התיירה לפרסמו". לטענת הנתבעים ההלכה בהקשר זה מורה כי "חזרה הוגנת" היא לאו דווקא חזרה מלאה, אלא כזו אשר לא תוציא דברים מהקשרם, לא תיתן להם ביטוי חד-צדדי ובלתי מאוזן, ולא תציג אותם באור אחר או תיתן להם משמעות שונה מאלה שבפרסום המקורי (סעיף 74 לסיכומים הנתבעים). כמו כן מוסיפים הנתבעים וטוענים כי הוכח שהפרסום של עו"ד חמו שיקף באופן מדויק את הפרסום המקורי שכן הוא הציג את הכרזה כמו שהיא באמצעות צירוף קישור לכרזה המקורית ומבלי שהעניק לה משמעות שונה מזו שבפרסום המקורי ושעה שאף הובהר על ידו כי אין הוא יודע אם מדובר באותו אדם (סעיף 75 לסיכומים הנתבעים).

71. בע"א 348/85 בן ציון נ' הוצאת מודיעין בע"מ ואח', פ"ד מב(1) 797, 801 – 802 (1988) (להלן: "עניין בן ציון") (אסמכתא אליה אף הפנו הנתבעים 2 – 4) עמדה כב' השופטת ש' נתניהו על פרשנותו של סעיף 13(11) בהקשרו וביחסיו עם סעיף 13(1) וכן דנה בשאלה אימתי יהווה פרסום חוזר כ"נכון והוגן" ובעניין זה קבעה:

"כדי שפרסום חוזר ייחשב לנכון והוגן, הוא אינו חייב להיות חזרה מילולית אף לא חזרה מלאה של הפרסום הקודם. די שיבטא את רוח הדברים. ומאחר שכך, תנאי הוא שהחזרה, שאינה חייבת להיות מילולית או מלאה, תשקף את תוכן הפרסום הקודם בצורה נכונה והוגנת, כלומר לא תוציא דברים מהקשרם, לא תיתן להם ביטוי חד-צדדי או בלתי מאוזן ולא תציג אותם באור אחר או תיתן להם משמעות שונה מאלה שבפרסום הקודם..."



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12106-07-12 שיפוני נ' רפפורט ואח'

תיק חיצוני:

72. בחינת הפרסום לאור האמור לעיל מעלה כי הפרסום שנעשה ע"י עו"ד חמו נכנס לגדר פרסום "נכון והוגן" היות והפרסום הוא הפנייה לפרסום שנעשה באתר האינטרפול כפי שהוא, וכי מדובר בהפניה לפרסום המקור ומשכך מדובר בפרסום הנאמן למקור במאת האחוזים, ובאופן שהפרסום הוא פרסום הוגן ואינו מוציא את הדברים מהקשרם. ביחס לסוגיית הוגנות הפרסום הרי שבנוסח הדברים שצורפו לקישור יש כדי להוות אינדיקציה נוספת לתום הלב של עו"ד חמו בהקשר זה.

73. לאור האמור לעיל, הפרסום שעשה עו"ד חמו נכנס לגדר פרסום מותר לפי סעיף 13(11) לחוק איסור לשון הרע.

74. יוער כי השתכנעתי בהוגנות הפרסום על אף ובשים לב לטענות התובע בדבר האינטרסים השונים של התובע מצד אחד, ושל עו"ד חמו מהצד האחר, לכאורה, כמי ששימש יועמ"ש של החברה ועל רקע מכתב ההתראה שהוצא לתובע ע"י עו"ד חמו (ראה עדותו של עו"ד חמו בעמ' 38 – 39 לפרוטוקול).

75. לאור הדיון באחריותם של הנתבעים 1 ו- 2, ודחיית התביעה נגדם, כמפורט לעיל, לא ראיתי גם יסוד לתביעה נגד הנתבעים 3 ו- 4.

ג. פסיקתא

76. התביעה נדחית במלואה.

77. התובע ישלם הוצאות ושכ"ט עו"ד, לנתבעת 1 – בסך 10,000 ₪, ולנתבעים 2 – 4 – בסך 10,000 ₪ (סה"כ 20,000 ₪), בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ' אייר תשע"ז, 16 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה